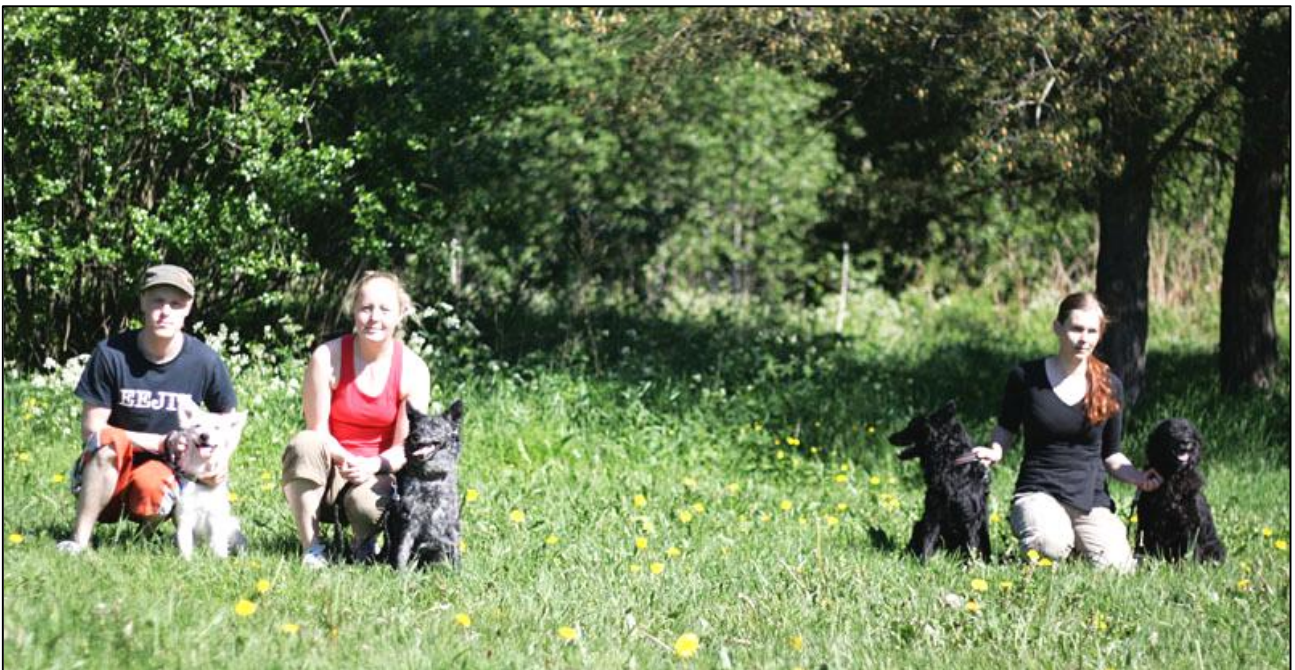

Hyvinkäälle iski Pustan Pyörremyrsky!

Roturace-kilpailu juostiin tänä vuonna kesäkuun ensimmäisenä viikonloppuna. Mudeista saatiin kokoon juuri ja juuri yksi midi-joukkue. Ajankohta varmasti karsi osallistujia, sillä lauantai oli myös koulujen päättöpäivä.

Dramatiikkaa riitti jo ennen varsinaista kisapäivää, sillä alkuperäiseen kokoonpanoon kuulunut Savu-neitonen satutti tassunsa torstaina, kisojen aatonaattona. Perjantaina varmistui, ettei Savun ole järkevää lähteä juoksemaan. Koska joukkueelle ei ollut ilmoitettu varakoiraa, elimme myöhäiseen perjantai-iltaan asti epävarmuudessa saisimmeko osallistua ollenkaan, vaikka minulla olikin tarjolla varakoiraksi Reko. Onneksi joustoa löytyi ja Pustan Pyörremyrskyn lopulliseksi kokoonpanoksi muodostui, koirat ja "vieheet" lähtöjärjestyksessä: *Reko* (Kilvan Feketefejedelem) & *Minna* Hämäläinen, *Paavo* (Kecskefogó Bűzske) & *Sari* Siitonen, *Pyry* (Csibiti Gezemice) & *Toni* Siitonen ja *Romi* (Takkutukan Riemuvoitto & Minna Hämäläinen).

Kisapäivä valkeni aurinkoisena ja lämpimänä. Mudi-joukkue treffasi kisapaikan, Hyvinkään Sveitsin vinttikoiraradan, parkkipaikalla klo 10. Paavon emäntä Sari kävi hoitamassa ilmoittautumisen ja esittämässä kaikkien koirien rokotustodistukset. Kävi ilmi, että aikataulut mättivät jo tässä vaiheessa, joten siirryimme rauhassa ottamaan yhteiskuvia joukkueesta. Mudi-pojat sopivat aika hyvin samaan kuvaan, vaikka varmuuden vuoksi pidettiin pienä hajurakoa. Kaikki muut urokset tiesivät varsin hyvin olevansa äijiä, jotka eivät vieraista uroksista kauheasti piittaa, paitsi porukan vanhin, Reko, joka olisi pistänyt leikkitreffit pystyyn välittömästi. Se ei voinut millään ymmärtää, miksei häntä päästetä Paavon ja Pyryn luo.

Pustan Pyörremyrsky: Pyry & Toni, Paavo & Sari, "äijärako", Romi ja Reko & Minna

Päivä jatkui oman vuoron odottelun merkeissä. Seura oli hyvää ja sää edelleen aurinkoinen, joten mikäpä siinä oli odotellessa. Tosin ilman puiden varjoa olisimme olleet pulassa. Kuulutukset

toimivat tänä vuonna hyvin, joten oli helppo pysyä kärryillä, mikä joukkue oli milloinkin menossa ja ketkä saivat alkaa valmistautumaan suoritukseen. Tämä jouhevoitti mukavasti kisan etenemistä.

Meidän joukkueemme vuoron tullessa viimein tarpeeksi lähelle, lähdimme lämmittelemään koiria ja ohjeistimme pikaisesti juuri värväämämme koirien lähettäjän, Sannan. Jokainen joukkueen jäsen oli päätenyt juoksuttamaan koiransa käyttäen vain itseään vieheenä eli jättäen varsinaisen, talon puolesta olevan, vinttikoirien vieheen telakalle.

Joukkueen ensimmäisenä starttasi siis Reko. Sannan kanssa oli sovittu, että annan merkin, kun Rekon voi päästää lähtemään perääni. Juoksin pienen matkan ja käänähdin innostamaan Rekoa. Tarkoitukseni oli jatkaa vielä maalia kohti juoksemista ja antaa ihan maalin lähellä varsinainen merkki. Samalla hetkellä, kun käännyin innostamaan koira, tajusin, että eihän Sanna voi tietää, ettei tämä ole vielä lupa päästää koira. Lähtö siis tapahtui vähän vahingossa ja eipä siihen montaa loikkaa vaadittu, kun koira oli saanut minut kiinni. Yhdessä sitten jatkoimme matkaa emännän yrittäessä juosta mahdollisimman kovaa ja Rekon selkeästi nauttiessa yhteisjuoksusta yleisön edessä. Sen mielestä oli varmasti paljon hauskeempaa juosta mamman kanssa yhdessä, kuin jahdata sitä. Ajaksi saatiin 14,67 s., joka ei sentään, ihme kyllä, ollut koko kisan huonoin. Mitään vahinkoahan ei päässyt siinäkään mielessä tapahtumaan, että joukkueen kokonaistuloksessahan ei huomioida huonointa, eikä myöskään parasta aikaa.

Rekolla on hauskaa

Seuraavana vuorossa oli jo muutamana aiempanakin vuonna hienosti juossut Paavo, joka hoiti jälleen emäntänsä Sarin kanssa homman kunnialla. Ajaksi tuli 7,84 s. Kolmantena juoksi viime vuonna turistina ollut Piry, joka pääsi, iän nyt riittäessä, ensimmäistä kertaa hommiin. Turhaan ei ollut Piry ollut mallia katsomassa, sillä se veti isäntänsä Tonin kirittämänä joukkueen kovimman ajan, 7,40 s. Väittäisinpä myös, että Toni itse juoksi kirittäjien pohja-ajan, oli sen verran vauhdikasta menoa. Kokonaisajoissa Piry meni sen hetkisen tilanteen mukaan kakkoseksi. Joukkueen suorituksen päätti Romi. Tällä kertaa emäntäkin pysyi ruodussa ja antoi lähetysmerkin vasta ollessaan jo hyvin lähellä maalia. Romi juoksikin täsmälleen saman ajan Paavon kanssa ja niin oli homma paketissa.

Paavo vauhdissa

Jäähdyttelylenkin jälkeen Paavo ja Piry saivat viilennystä vesiletkun avulla ja Reko sekä Romi puolestaan päälle kylmällä vedellä läpimäriksi kastellut froteiset manttelit. Midi-joukkueita oli yhteensä 33, joten odottelu jatkui. Välillä kävimme vilkaisemassa tuloslistaa ja viimeistä edellisen joukkueen tehdessä suoritustaan, aloimme tehdä lähtöä. Siinä vaiheessa oli jo selvää, etteivät mudit olisi tänä vuonna aivan kärkikahinoissa mukana. Autojen kaartaessa pois parkkipaikalta oli kello noin 15.

Lopullisia tuloksia saatiin, tarkastuslaskentojen takia, odotella pitkälle seuraavaan viikkoon. Joukkueista Pustan Pyörremyrsky oli sijalla 7/33. Yksilötuloksissa, joukkueen nopein, Piry oli jaetulla kuudennella sijalla. Midien voittajajoukkue koostui australiankelpieistä ja nopeimman yksilösuorituksen puolestaan teki manchesterinterrieri.

Tapahtuma oli jälleen mukava ja leikkimielisyys on, ainakin suurimmalla osalla, pysynyt hyvin mukana. Tämän voi nähdä mm. siitä, että esimerkiksi mideissä x-rotuisten jälkeen, kaikkein eniten joukkueita oli englanninbulldogeilla. Teeman mukainen pukeutuminen jäi tänä vuonna, mudistit mukaan lukien, suurimmalta osalta osallistujia väliin. Ehkä ensi vuonna kunnostaudumme tällä(kin) puolella, sillä ainakin vuoden 2008 pukujen perusteella voisi väittää, ettei mudi-porukalta ainakaan mielikuvitusta puutu... Nyt vaan kaikki halukkaat suunnittelemaan jo ensi vuoden teemoja ja kaikki kynnelle kykenevät sitten tietenkin kisaan mukaan.

Kiitos mukavasta päivästä Paavon Sarille, Pyryn Heinille ja Tonille, lähettäjä Sannalle, kepolleni Jannelle, Suomen Muidiyhdistykselle sekä tietysti mudeillemme!

Kirjoittanut ylös Minna, Rekon ja Romin emäntä

Kuvat Heini Koskinen, Pyryn emäntä

Romi lentää